

Men jeg er ganske overbevist om, at vi også på det punkt vil gå ind og gøre, hvad vi kan, og få lagt nogle flere gode elementer ind til at løse området, uden at jeg sender penge med.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Kl. 20.50

Anne-Marie Meldgaard (S):

L 174 er en revision af SR-regeringens integrationslov fra 1998 samt en udmøntning af aftalen »Flere i arbejde«.

Lovens formål er at sikre, at nyankomne udlændinge får mulighed for at udnytte deres evner og ressourcer med henblik på at blive delta-gende og ydende medborgere på lige fod med alle andre. Sådan cirka skal de første linjer af integrationsloven lyde fremover.

Det er dejligt, at integrationsministeren deler dette synspunkt med Socialdemokraterne. På fem linjer får han sagt, hvad Socialdemokraterne hele tiden har ment, nemlig at udlændinge har ressourcer, at udlændinge ikke skal klientgøres, men bruge deres medbragte kvalifikationer og opbygge nye, at et aktivt arbejdsliv er et mål og et middel for bedre integration. Og sidst, men ikke mindst, at udlændinge, som ikke har andre problemer end ledighed, skal blive ydende og selvforsørgende som alle andre borgere.

Forslagene om at styrke individuelle integrationsforløb med en kombination af danskundervisning, anden undervisning og ikke mindst virksomhedspraktik, mentorordninger og isbryderordninger, som parterne selv kan blive enige om, er alt sammen forslag, som er taget fra Socialdemokratiets integrationsforslag, beslutningsforslag nr. B 80, og gentaget i forhandlingerne om »Flere i arbejde«. Så vi er meget tilfredse med, at ministeren har lyttet.

Hidtil har integrationsministeren kun haft én standardløsning for at få udlændinge i arbejde, nemlig at skære i deres ydelser. Meget snæversynet, for det arbejde, som ministeren ville presse udlændingene til at tage, eksisterer ikke. Endelig har ministeren erkendt, at der er andet, der afgør, om en udlænding får arbejde eller ej.

Der er især to ting, der fornøjer mig. For det første, at den aktive arbejdsmarkedspolitik, som i de seneste halvandet år har haft det drøjt, genoplives, når firepartsaftalen om »Flere i arbejde« nu bliver udmøntet. Dermed er mange barrierer ryddet af vejen.

For det andet, at ministeren forstår, at der er andet end penge, der motiverer mennesker til at yde en indsats. Jeg taler om forslaget om, at udlændinge, der har gjort en vellykket indsats for at blive integreret i det danske samfund, kan få permanent opholdstilladelse, inden der er gået de famøse 7 år.

Ligesom vi mener, at 7 års ventetid er demotiverende for integrationen, mener vi, at 2 års rabat kan være motiverende. Det er et stærkt incitament, og selv om det bliver svært at vurdere omfanget, er det et skridt i den rigtige retning.

Men jeg vil nævne, at det er meget magtpåliggende for os, at det netop er indsatsen og ikke nogle mere specifikke mål, der belønnes. Svage grupper, der gør en stor indsats, skal også belønnes.

Der er enkelte ting, der bekymrer mig i forslaget, som jeg vil tage med i udvalgsarbejdet. Af LO's høringssvar fremgår det, at formål, varighed og omfang af praktik og arbejde med løntilskud ifølge firepartsaftalen skal aftales mellem arbejdsgiver, myndighederne, den enkelte og en tillids- eller medarbejderrepræsentant.

De betingelser kan jeg ikke finde i lovforslaget. Det er formentlig en fejl, for ministeren er vel enig med mig i, at firepartsaftalen er et godt grundlag, som man ikke skal blæse på. Når parterne endelig tager et ansvar og vil involveres, skal de sandelig ikke holdes uden for, og hvis vi ikke involverer arbejdspladsen, risikerer vi, at mange slet ikke ønsker at påtage sig den opgave, som arbejdsmarkedsintegration er.

Så jeg vil bede ministeren tilkendegive, at han agter at leve op til firepartsaftalen og indarbejde tillidsmands- eller medarbejderrepræsentantens medindflydelse i lovforslaget.

KL, LO og DA siger enstemmigt i deres høringssvar, at selvforsørgende udlændinge også skal kunne tilbydes vejledning og opkvalificering, ligesom de kan tilbydes praktik og løntilskud. LO mener derudover, at mentorordningen også skal gælde for denne gruppe, og jeg er tilbøjelig til at give dem ret, for en kombineret indsats virker ofte bedst. En praktik på et gartneri, som skal kunne suppleres med et 2 ugers AMU-kursus i grundlæggende plantehåndtering, det er der da logik i.

Endelig hæfter jeg mig ved, at DA påpeger, at kommunerne kan få et økonomisk incitament til at fastsætte et for lavt slutniveau i dansk, når de får 20.000 kr. for hver gang, en kursist opnår det fastsatte mål. Jeg deler bekymringen. Og endnu værre er det, at der kan gå kassetænkning i, hvil-